Programul de lucru
al noului ministru de interne gen. Gabriel Marinescu

D. gen. Gabriel Marinescu, noul ministru de interne, a dat următorul ordin circular, privind orele d-sale de lucru și rezolvarea chestiunilor pendinte:

Luând conducerea ministerului internelor, se aduce la cunoștința tuturor serviciilor că începând din ziua de 22 Septembrie a. c. încetează de a mai funcționa subsecretariatul de stat al Poliției, Siguranței generale și Jandarmerie.

In consecință rezolvarea tutulor chestiunilor cari interesau acest subsecretariat, vor continua a fi rezolvate de subsemnatul în această nouă calitate.

Pentru aceasta se stabilește următorul program de lucru:

1) In fiecare zi afară de sărbători, voi rezolva lucrările Direcțiunilor din ministerul de interne între orele 9—13 în localul ministerului. Se excepteză Lunea sau a doua zi după sărbători când orele de lucru vor fi dela 14—17½.

2) In fiecare zi în afară de sărbători, voi rezolva chestiunile cari interesează ordinea publică și siguranța statului între orele 18—20½ în localul prefecturei poliției Capitalei.

3) Chestiunile urgente care interesează siguranța statului îmi vor fi prezentate imediat ori și unde voi fi în acel moment la orice oră și în orice zi.

4) Zilele și orele de audiențe pentru public vor fi următoarele:

a) Marți, Joi și Vineri de la orele 12—13½, pentru cei cari au interese în legătură cu serviciile din localul ministerului internelor.

D. gen. GABRIEL MARINESCU ministrul de interne

b) Luni dela 12—13¼ și Sâmbătă dela 18—20, pentru acei cari au interese în legătură cu serviciile polițienești și jandarmerie.

Ministru de interne,
(ss.) General MARINESCU.

După asasinatul primului ministru Armand Călinescu

REVOLTA PUBLICĂ
CERE EXTINDEREA SANCȚIUNILOR

Asasinarea primului ministru, a cărui viață și activitate se confundă cu interesele permanente ale Țării, alături de o durere fără egal, a răscolit valul de indignare.

Socotim caracteristic spiritului de revoltă pe care l-a provocat în conștiința publică, mișelescul atentat, faptul că autoritățile sunt solicitate din diferite puncte ale țării, să extindă sancționarea asasinilor trădători de țară și asupra familiilor din care descind sau care ocrotesc asemenea nemernici și nu-i denunță din vreme autorităților, modificându-se astfel conceptul de complicitate și tăinuire în crimele care lezează interesele țării.

Complicitatea avocatului
Herghelegiu Ion, la asasinarea fostului prim-ministru
O circulară a direcției generale a poliților

Din declarațiile asasinilor primului ministru al țării, Armand Călinescu, reeșind în mod vădit pe lângă alții și complicitatea avocatului Herghelelegiu Ion, evadat din spitalul Brașov, rugăm pe toți cetățenii iubitori de țară, care știu de rostul lui, să comunice imediat poliților sau jandarmeriei locul unde se găsește, făcându-se în acelaș timp cunoscut că: gazdele sunt pasive de aplicarea articolului 284 cod penal „Regele Carol II", sub învinuirea de favorizare la crimă.

ȚINUTUL SARRE

Recenta ofensivă franceză care s'a desfășurat în regiunea din valea Moselei, lângă frontiera ducatului de Luxemburg și care s'a soldat prin ocuparea unei părți din teritoriul Sarre, a atras din nou atenția asupra acestui teritoriu. Aceste lupte au atins basinul carbonifer extrem de important care constitue bogăția acestei țări.

Tratatul de Versailles deslipise teritoriul Sarre de Germania, punându-l sub administrația franceză până în ziua când un plebiscit avea să decidă de soarta definitivă a țării. Se știe că acest plebiscit, care a avut loc după venirea la putere a cancelarului Hitler, a fost favorabil Germaniei, după o propagandă din cele mai intense desfășurată de cercurile național-socialiste.

Teritoriul Sarre cuprinde nu numai basinul carbonifer propriu zis care-i asigură prosperitatea, ci și o țară în care trăiește o populație de aproximativ 800.000 de locuitori, de o densitate de mai bine de 400 locuitori pe kilometru pătrat. E cea mai mare densitate din Europa.

Regiunea Sarre se deosebește de cele mai multe alte basine de cărbuni — de pildă, de Ruhr al cărui aspect este deosebit de pustiu. In Sarre, dimpotrivă, îndată ce ieși din aglomerații, dai de păduri și de ogoare. Puțurile de mine sunt ascunse în păduri și abia dacă le trădează prezența suprastructurile cari depășesc vârfurile arborilor.

Orașele principale din Sarre sunt Sarrebruecken care are 100.000 de locuitori și Sarrelouis.

Populația este în mare parte răspândită în târguri industriale și sate mari unde muncitorii agricoli se amestecă cu muncitorii din mine. In genere, capul familiei lucrează la mine, iar soția și copiii cultivă pământul. Rezervele basinului carbonifer din Sarre sunt evaluate la 12 miliarde de tone și merg până la 15.000 de metri adâncime, extracțiunea anuală fiind de aproximativ 13 milioane de tone de cărbuni

Sarre este o țară germană, dar are legături în Franța și cu civilizația ei. Unul din orașele principale ale teritoriului poartă un nume francez: Sarrelouis. A fost întemeiat de Ludovic al XIV-lea care a venit acolo în vizită solemnă. Marele arhitect militar al epocei, Vauban, l'a fortificat. In amintirea Regelui-Soare, stema orașului reprezintă un soare ieșind dintre nori. Numai în timpul Revoluției și al Imperiului, Sarrelouis, azi oraș german, dădu Franței mai bine de 400 ofițeri, printre cari 12 generali și un mareșal al Franței, pe faimosul mareșal Ney.

De fapt această regiune este trăsătura de unire între Germania renană și Franța.

Când se trece frontiera spre orașul francez Sarreguemines, se găsește în Sarre acelaș peisaj de văii surăzătoare și de dealuri împădurite, aceleași sate de tip loren iar în fiecare casă aceleași mobile ca și în Lorena. Și monumentele istorice poartă pecetea Franței.

Sub vechiul regim, un regiment francez se numea „Royal Sarrebruck". De fapt, hotarul istoric al Franței trecea până în 1814 dincolo de Sarrebruecken. Abia după Waterloo și căderea definitivă a lui Napoleon, industriașii germani obținură dela Prusia ca minele de cărbuni din Sarre să fie revendicate ca necesare industriei germane. Populația protestă atunci în zadar contra acestei cesiuni. Mai târziu, industriașii germani, pentru a-și spori mâna de lucru, aduseră un mare număr de lucrători din centrul Germaniei și astfel se efectuă germanizarea progresivă a acestei regiuni.

—oXo ❖ oXo—

Consternarea in rândurile populației din nordul Bucovinei

Vijnița, 22 Sept.

Asasinatul criminal comis împotriva președintelui consiliului de miniștri, Armand Călinescu, a provocat o consternare profundă în rândurile populației din această parte a țării, și este înfierat în termeni foarte violenți.

Până târziu d. a., evenimentul deși comentat cu foarte multă aprindere de către marele public, totuși nu s'a dat crezare acestei știri, care a venit ca un trăsnet din senin.

—oXo ❖ oXo—

Neutralitatea americană
II
Regimul legal de astăzi
de I. LUGOSIANU

Pe măsură ce Statele-Unite s'au ridicat în ierarhia națiunilor, tendința lor statornică a fost să-și afirme influența în politica mondială, nu atât prin metode de expansiune imperialiste, ci printr'o acțiune susținută pentru generalizarea regimului de guvernământ democratic și pentru reglementarea diferendelor internaționale prin mijloace juridice.

Cu prilejul războiului mondial au trebuit trei ani, pentru ca președintele Wilson să ajungă a afirma în fața congresului:

„Neutralitatea nu mai este posibilă, nici de dorit, când sunt în joc pacea lumii și libertatea popoarelor ei și când această pace și această libertate sunt amenințate de existența unor guverne autocratice, care se sprijină pe forța organizată, pe care o controlează singură voința lor, dar nu voința popoarelor".

Chiar intervenind în conflictul european, Statele-Unite au ținut seama de tradiția lor de neutralitate: ele au intrat în războiu ca putere asociată, nu ca putere aliată, precizând astfel că sunt un stat neutru, care-și apără drepturile, nu un aliat, care-și însușește obiectivele celorlalți beligeranți.

După revenirea la putere a partidului democratic, în Martie 1933, în urma alegerii președintelui Roosevelt, cunoscut pentru simpatiile sale wilsoniene, temerea congresului ca Statele-Unite să nu fie atrase din nou în complicațiile europene a fost așa de mare încât Camera reprezentanților și Senatul au votat — între 1935 și 1937 — o serie de dispoziții legale, care alcătuiesc regimul actual al neutralității americane, cu scopul de a determina cu anticipație și în amănunte, atitudinea americană, în cazul unui conflict internațional.

Economia legislației americane privitoare la neutralitate se întemeiază pe câteva idei deduse din experiența intervenției americane în Europa în 1917-18.

In primul rând, legislatorul american a vrut să evite atotputernicia sau arbitrarul președintelui, care a fost imputat cu atâta asprime lui Wilson. In acest scop, puterile prezidențiale trebuiau limitate printr'o lege, cu dispoziții automatice, care să intre în vigoare imediat, în caz de conflict internațional. In felul acesta inițiativa președintelui avea să fie redusă la minimum.

Pierderile de vieți americane, cauzate de torpilajele beligeranților, au avut un rol important în 1917, în hotărârea americană de a interveni în Europa. Ele trebuiau deci evitate într'un viitor regim de neutralitate, prin interdicția pentru americani de a folosi vasele beligeranților.

In timp de războiu, industriile private ale neutrilor pot furniza arme și muniții beligeranților. Aceste furnituri sunt însă adesea un prilej de neînțelegeri între neutri și Statele în războiu. In cazul special al Statelor-Unite, puterile democratice ar fi fost de fapt favorizate — mulțumită superiorității lor navale și financiare — în ceeace privește cantitatea furniturilor de războiu. In fine, puterea covârșitoare a marilor industrii și influența lor prin presă asupra opiniei publice ar fi putut contribui la prelungirea conflictului sau la intrarea în războiu a Statelor-Unite.

O soluție radicală era deci necesară spre a înlătura toate aceste riscuri de conflict și spre deosebire de normele în vigoare ale convențiilor internaționale ea nu putea fi decât o interzicere totală a exportului de arme, muniții și material de războiu.

Pe de altă parte însă, materiile prime sunt astăzi tot așa de necesare războiului ca armele și munițiunile și exportul lor în țările beligerante poate da naștere la aceleași neajunsuri. Spre a le înlătura, un embargo total n'ar fi însă posibil, căci ar fi ruinător pentru producția americană. Dar riscurile vor fi limitate, dacă materiile prime cumpărate de beligeranți, în loc de a fi transportate pe vapoare americane, vor fi plătite de beligeranți imediat și transportate pe propriile lor riscuri, pe vasele lor.

In fine, experiența datoriilor de războiu neplătite a rămas pentru americani una din cele mai neplăcute amintiri ale conflagrației de acum un sfert de secol. Creditele constituie unul din mijloacele cele mai sigure de a crea solidaritatea între creditorul neutru și beligerantul debitor, în paguba neutralității celui dintâiu. O viitoare lege a neutralității trebuia deci să interzică creditele acordate beligeranților, îngăduind cel mult creditele comerciale pe termen scurt.

Pe temeiul acestor câtorva idei s'au alcătuit legile americane privitoare la neutralitate, inspirate de teama de războiu și elaborate sub presiunea a două războaie. Legea din 31 August 1935 a fost făcută în prevederea războiului italo-etiopian și amendată, în cursul conflictului, la 29 Februarie 1936; legea din 1 Mai 1937 a fost votată, în cursul războiului civil spaniol.

Legislația pozitivă a neutralității americane nu este decât traducerea în fapt a ideilor inspirate de experiențele războiului mondial.

Indată ce izbucnește un conflict internațional, președintele e dator să constate printr'o proclamație, că există stare de războiu între două sau mai multe state. In acest caz, intră imediat și automatic în vigoare, conform legii:

a) Un embargo total pe arme, muniții și material de războiu destinat beligeranților — direct sau indirect prin intermediul neutrilor.

b) Interzicerea sub orice formă a creditelor directe sau indirecte în favoarea beligeranților, cu excepția creditelor comerciale ordinare și a obligațiilor pe termene scurte, dacă sunt autorizate de președinte.

c) Interdicția totală pentru vasele de comerț americane de a transporta direct sau indirect arme, muniții și material de războiu pentru beligeranți.

Aceste dispoziții severe sunt obligatorii. Dacă președintele socotește că neutralitatea americană poate fi amenințată, el are în plus facultatea de a extinde numărul prohibiților de export și la materii prime sau alte articole în afară de arme și muniții, interzicând vapoarelor americane de a le transporta și neautorizând exportul, decât dacă este plătit imediat, asigurat și transportat pe riscurile beligerantului sau ale unui neutru.

Acesta e, în linii mari, sistemul legislativ american în vigoare relativ la neutralitate. Precum se vede, el are semnificația unei precauțiuni luate de americani contra riscului de amestec într'un conflict internațional.

Acest regim a provocat în Statele-Unite controverse pasionate. Examinarea lor este necesară spre a înțelege importanța convocării actuale a congresului de către președintele Roosevelt și semnificația modificărilor eventuale, care s'ar aduce, în actuala sesiune, regimului neutralității.

Un nou sistem
pentru distribuirea alimentelor în Germania
Prin telefon dela corespondentul nostru

Berlin, 23. — *După trei săptămâni de raționalizare a alimentelor în Germania, s'a hotărât introducerea, dela 25 Septembrie, a unui nou sistem. Actualele cartele cari cuprindeau toate categoriile de alimente, vor fi înlocuite prin cartele individuale pentru fiecare fel de alimente.*

Afară de aceasta, pe lângă alimentele raționalizate până acum, se va modifica rația pentru pâine, iar laptele nu va fi atribuit decât mamelor cu copii mici și bolnavilor.

Raționalizarea pâinii se motivează prin necesitatea de a se strânge mari rezerve de pâine, iar rația de 2400 de grame de pâine pe săptămână pentru fiecare persoană, este arătată ca fiind corespunzătoare mediei din timpurile normale. Măsura privitoare la lapte a fost luată în urma lipsei celor 100 de mii de tone de unt ce se importau până acum anual în Germania.

In ce privește celelalte alimente, rația de carne a fost redusă dela 750 grame la 500 grame de persoană pe săptămână; untul, dela 90 la 80 de grame; margarina dela 250 la 150 de grame; untura la 65 de grame; brânza dela 80 la 62,5 grame; zahărul la 250 grame. Celelalte alimente, cum sunt cartofii, fructele, legumele proaspete și peștele se vor putea procura din comerț fără nicio restrângere, iar alte alimente, ca ouăle și ceaiul, nu vor fi distribuite nici prin cartele și nici prin rații, ci vor fi date din timp în timp conform unui sistem special.

Noua raționalizare a alimentelor fost anunțată printr'un decret special, actualele cartele nefiind supuse vreunei modificări.

De relevat că anumite alimente cari erau servite până acum în restaurante fără cartele, cum ar fi pâinea, carnea și grăsimile, vor fi distribuite de aci înainte în aceste localuri, tot prin cartele.

Recolta de grâu a Germaniei

Berlin, 23 (Rador). — Agenția D. N. B. anunță:

Recolta a fost terminată. O comunicare a oficiului statistic arată că recolta de grâu se ridică în 1939 la 27.430.000 tone, adică prezentând un surplus de 500.000 tone față de evaluările din August.

Consumul anual de grâu în Germania este între 25 și 26 milioane tone. Prin urmare recolta germană acoperă pe deplin necesitățile de consum ale populației. O mare rezervă va rămâne pentru 1940, rezervă care sporește marile rezerve anterioare aflate în silozuri.

Organizațiile politice ucrainiene din Germania invitate să-și suspende activitatea
Prin telefon, dela corespondentul nostru particular

Berlin, 23. — *Până acum, funcționau în Germania numeroase organizații ucrainiene, cari desfășurau o vie activitate politică.*

Deși activitatea acestor organizații era strict particulară, ea se bucura totuș de toleranța oficialității germane.

Din sursă autorizată, se anunță că toate aceste organizațiuni au fost invitate să-și suspende orice activitate politică pe teritoriul Reichului.

D. BUCKHARDT A SOSIT LA GENEVA

Geneva, 23 (Rador). — Agenția telegrafică elvețiană anunță că profesorul Buckhardt, fost comisar al Societății Națiunilor la Danzig, a sosit la Geneva.

El are de gând să plece la Londra, pentru a avea o întrevedere cu lordul Halifax și să facă un raport comitetului de trei institut de Societatea Națiunilor.

—oXo ❖ oXo—

Minerii din Derbyshire au hotărât să sporească producția de cărbuni

Londra, 23 (Rador).— **Corporația minerilor din Derbyshire, reprezentând 40.000 mineri, a hotărât să sporească pe toată durata războiului cifra producției de cărbuni, potrivit cererii departamentului minelor.**

Săptămânale franceze interzise în Elveția

Berna, 23 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B., transmite:

Ultimele numere ale săptămânalelor franceze *„Candide"*, *„Marianne"* și *„Gringoire"* au fost confiscate și nu mai pot fi vândute în Elveția.

—oXo ❖ oXo—

Regele Greciei a sosit la Salonic

Salonic, 23 (Telegraph Orient). — Regele George a sosit azi, împreună cu moștenitorul tronului, la Salonic, pentru a participa la deschiderea târgului de mostre.

Linia de demarcație germano-sovietică
Frontierele stabilite prin tratatul dela Brest-Litowsk (1918) și situația actuală
de R. SEIȘANU

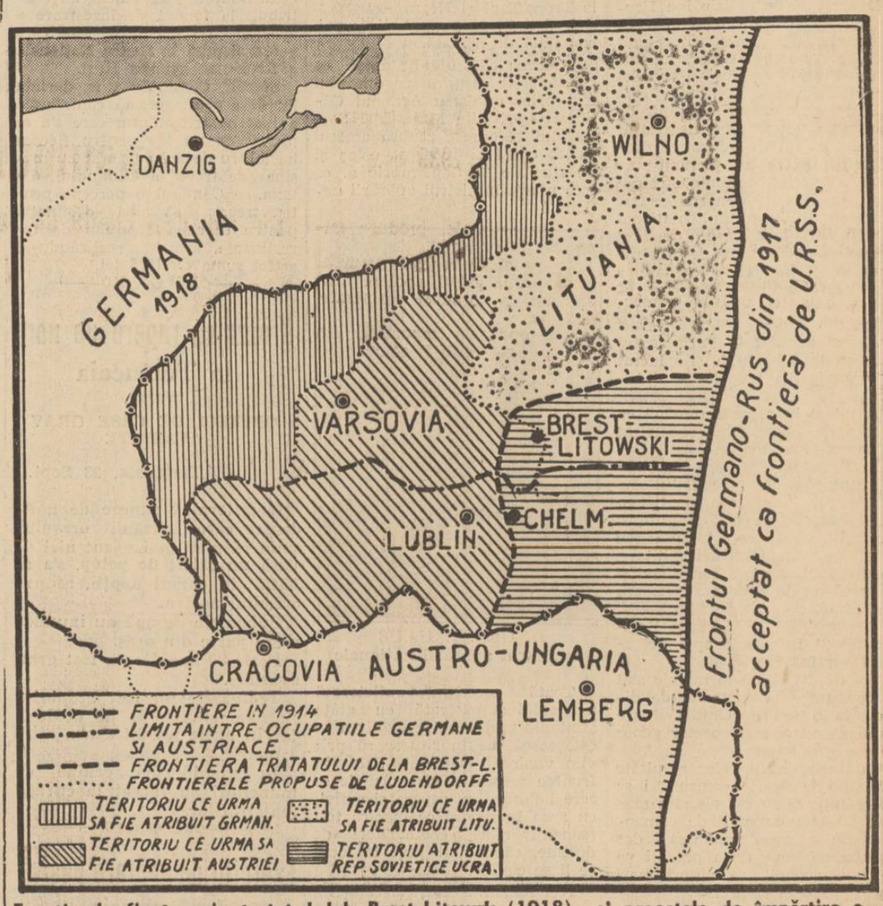

Frontierele fixate prin tratatul dela Brest-Litowsk (1918) și proectele de împărțire a teritoriilor poloneze ale Germaniei și Austro-Ungariei din 1918

După un comunicat din Berlin s'a fixat linia de demarcație între teritoriile ce au aparținut Poloniei, care vor fi ocupate de U. R. S. S. și cele ce vor fi ocupate de Germania.

Această linie de demarcație începe dela sud de Iohannisburg (Prusia Orientală), urmează cursurile râurilor Pisia și Narew, până la confluența sa cu Vistula și de aci spre sud continuă cursurile Vistulei mijlocii și a Sanului până la izvoarele sale, atingând frontiera slovacă.

După un comunicat din Moscova, linia aceasta prezintă o modificare dela confluența Narewului cu Vistula, de oarece ea urmează de aci o parte din cursul Bugului, spre Est și apoi revine spre Vest, pe Vistula, de unde coincide iarăși cu cea determinată în comunicatul german.

Noua linie de demarcație împarte Polonia în două părți aproape egale, fără să țină seama de considerațiile etnice și nici de linia extremă de înaintare a trupelor germane. Germanii își vor retrage trupele lor din toate punctele ce trec dincolo de linia de demarcație fixată în comun acord cu Sovietele.

In ce zonă va rămâne Varșovia? Dacă, după cum spune comunicatul german, linia de demarcație va urma imediat cursul Vistulei dela confluența Narewului, în acest caz fosta capitală a Poloniei va trece în zona ocupată de trupele sovietice, iar dacă linia aceasta — după comunicatul din Moscova — va trece dela confluența Narewului în Vistula, spre Est, de-alungul Bugului, revenind apoi pe Vistula, în cazul acesta ea va rămâne în zona germană.

Am spus că, așa cum a fost trasată linia de demarcație, ea nu coincide pe toată întinderea sa cu limita etnică, de oarece teritoriile locuite în majorități compacte de rușii albi și ucrainieni, sunt mai la Est de cursul râului Pisia, de Varșovia și Lublin. Numai porțiunea de Sud-Vest a liniei de demarcație, de-alungul râului San, coincide cu aceea etnică.

Din punctul de vedere economic, zona de Vest a Poloniei, care va rămâne sub ocupația Germaniei, este mai importantă, căci într'însa se găsesc cele mai numeroase și importante regiuni industriale, basinul carbonifer și minereurile de fer din Silezia, precum și cea mai deasă rețea de cale ferată. In zona ce va fi ocupată de U. R. S. S. numai regiunile petrolifere și de gaz metan dela Dobrobicz și Stanislavow prezintă importanță, ca și cele agricole.

Se vorbește însă mult de frontierele stabilite în 1918, prin tratatul dela Brest-Litowsk între Germania și Austro-Ungaria, și Rusia Sovietică, în legătură cu actuala linie de demarcație a teritoriului ce a aparținut Poloniei, între Germania și U. R. S. S.

Dacă examinăm dispozițiile acelui tratat, constatăm mai multe deosebiri, atât în ce privește concepția Sovietelor, în ce privește stabilirea frontierelor occidentale ale U. R. S. S., cât și în ce privește chestia polonă și cea ucraineană.

Iată acele concepții și condiții:

După instalarea regimului comunist în Rusia, în ziua de 28 Noembrie 1917, consiliul comisarilor poporului (Sovnarkom) a expediat o radiogramă din Tsarskoe-Selo tuturor guvernelor, invitându-le să încheie o pace „fără anexiuni și despăgubiri".

Propunerea sovietică a fost acceptată de Germania și Austro-Ungaria.

Contele Czernin, cancelarul imperiului habsburgic, a comunicat, a doua zi, că propunerea guvernului sovietic poate fi luată în considerație ca bază de deschidere a negocierilor de pace.

In aceiași zi, contele Hertling, cancelarul Germaniei, a comunicat și el la Moscova dorința guvernului din Berlin de a intra în negocieri cu Rusia Sovietică cu scopul încheerei armistițiului și a păcii între cele două state.

S'a fixat apoi orașul Brest-Litowsk ca loc de întâlnire al delegaților rusă, germană și austro-ungară.

In ziua de 2 Decembrie 1917 s'a deschis conferința.

După 13 zile s'a încheiat armistițiul pe frontul oriental între cele trei puteri, iar la 22 Decembrie au început tratativele de pace, fără să fie admise, în acele negocieri, consultarea reprezentanților națiunei polone în ce privește fixarea noilor frontiere.

După numeroase expuneri și discuții între delegațiile celor trei puteri s'a încheiat la 9 Februarie 1918 un tratat de pace cu „republica poporului ucrainian". Această republică sovietică ucraineană se constituise cu câtva timp mai înainte.

Prin acel tratat s'a atribuit republicei ucrainene, nu numai teritoriile ce au făcut parte din regatul Poloniei dinainte de dezmembrarea sa, dar și o parte din teritoriul statului polon, așa cum fusese creat de Congresul dela Viena din 1815. Acea parte se numea atunci „Țara Chelm".

Polonezii au protestat împotriva atribuirii acelui teritor. Ucrainei. Consiliul regenței polone — constituit atunci — a publicat la 14 Februarie un manifest-protest, în care anunța, că „de-acum înainte el va căuta numai în națiune sprijinul autorității sale", iar nu în afară.

După câteva zile von Kühlmann, subsecretar la afacerile străine și negociatorul principal al Germaniei, la Brest-Litowsk, a făcut o comunicare în comisiunea Reichstagului privitoare la negocierile de pace cu Rusia Sovietică. Atingând chestia poloneză, el a declarat că viitorul Poloniei nu s'a hotărît acolo și a evitat să dezvălue intențiile și scopurile Germaniei privitoare la celelalte teritorii poloneze.

Totuși, chestiunea polonă a fost discutată la Brest-Litowsk între delegații Germaniei, Austro-Ungariei și Rusiei Sovietice, fără însă ca delegații lor să fi precizat punctul lor de vedere relativ la constituirea viitorului stat polon.

Dovadă declarația următoare ce a făcut-o contele Hertling, cancelarul Germaniei, în ședința plenară a Reichstagului dela 25 Februarie 1918:

„Chestiunea de a ști ce constituție va fi dată noului stat polon, se găsește acum în faza discuțiilor adâncite între cele trei țări interesate (Germania, Austro-Ungaria, Rusia).

In ce privește Germania, ea nu va cere regularea chestiunei frontierelor decât în strânsă legătură cu ceea ce este indispensabil ei din punctul de vedere militar".

Negocierile au continuat la Brest-Litowsk până în ziua de 3 Martie 1918 când s'a semnat tratatul de pace între puterile centrale și Rusia Sovietică.

Polonia n'a fost menționată în textul tratatului. Rusia Sovietică a recunoscut însă prin art. 3, că „teritoriile situate la vest de linia convenită și care au aparținut Rusiei nu vor mai fi supuse suveranității ruse".

Prin „linia convenită" s'a înțeles linia frontului germano-rus din Noembrie 1917, care trecea la est de Wilno, vest de Pinsk și est de Lemberg (Brody).

Germania și Austro-Ungaria s'au angajat, prin tratatul dela Brest-Litowsk, să „reguleze soarta viitoare a acestor teritorii de acord cu populația". A fost numai o manifestare de intenție din partea lor de a se consulta populația acelor teritorii în vederea eventualelor atribuții teritoriale.

Așa dar, tratatul dela Brest-Litowsk, împărțit în două părți, a fixat numai frontierele occidentale ale republicei Ucrainei și Rusiei, dar a lăsat chestia teritoriilor dela vest, din Polonia, ocupate de trupele germane și austro-ungare, nerezolvată.

In urma unor tratative secrete între Germania și Austro-Ungaria, care s'au angajat după semnarea tratatului dela Brest-Litowsk, Germania a propus o rectificare serioasă a frontierei Poloniei ce a aparținut Rusiei până la 1914, în favoarea sa; iar în Iulie 1918 generalul Ludendorff, șeful marelui cartier german, a adresat un memoriu cancelarului Hertling, în care propunea un massiv schimb de populații în teritoriile poloneze, mărginite cu Germania, prin evacuarea populației polone în teritoriile dela est și înlocuirea lor cu 300.000 de familii germane, — iar banda de teritor polon (Schutztreife) astfel germanizată, să fie încorporată la Germania, spre a spori siguranța sa. Austria ar fi luat teritoriile polone din centru, cu orașele Varșovia și Lublin, iar la vest de teritoriile atribuite Germaniei și Austro-Ungariei și la nord de frontiera Ukrainei, fixată prin tratatul dela Brest-Litowsk, s'ar fi constituit statul Lituaniei cu capitala Wilno, sub dependența germană.

Din cele expuse reese deosebirea între concepția ce a avut-o Sovietele în 1918, despre frontierele lor occidentale și chestia polonă și concepția de astăzi, manifestată prin fixarea liniei de demarcație, acceptată de Germania.

—oXo ❖ oXo—

Avioane străine deasupra Elveției

Berna, 23 (Rador). — **Din informațiile comandamentului armatei rezultă că cel puțin două avioane străine au sburat pe deasupra cantonului Schaffouse, în cursul după amiezei de Vineri.**

Cercetările continuă.

—xXo●oXx—

A treia escadră aeriană italiană

Roma, 23 (Rador). — **Se anunță că a fost creată cea de a treia escadră aeriană italiană.**

Comanda acestei escadre a fost încredințată generalului Fougier, iar sediul comandamentului va fi la Roma.